

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 41453

гр. София, 11.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
закрито заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ася Тодорова

като разгледа дело номер **12950** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118а, ал. 1 от Кодекса за социално подпомагане (КСО) във връзка с чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от Административнопроцесуания кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. П. Б. ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] против Решение № 1040-02-150/19.11.2025 г., издадено от Директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт (ТП на НОИ) - Б., с което е отхвърлена жалбата на С. П. Б. и е потвърдено Разпореждане № РП-3-02-02061606/06.10.2025 г., издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО на ТП на НОИ – Б., с което на основание чл. 114, ал. 5 от КСО е разпоредено да се прихване изискуемо вземане на С. П. Б. от държавното обществено осигуряване, представляващо парично обезщетение за бременност и раждане по болничен лист № Е. за м.09.2025 г. в размер на 807,75 лева главница с дължимо вземане по Разпореждане № РВ-3-02-01392659/13.07.2023 г., издадено на основание чл. 114, ал. 3 от КСО, съгласно което С. П. Б. следва да възстанови сума в размер на 40 791,11 лева, от които 35 480,14 лева главница и 5 310,97 лева лихва, начислена към датата на издаване на разпореждането, като към 06.10.2025 г. задължението е в размер на 37 427,67 лева, от които 23 481,18 лева главница, 5 310,97 лева лихва и 8 635,52 лева – допълнително начислена лихва до датата на разпореждането.

С писмена молба към жалбата съдът е сезиране с искане за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 1040-02-150 от 19.11.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – Б.. Искането за спиране не е придружено с доказателства за предоставяне на обезпечение. Изложени са доводи, че изпълнение на атакуваното административно решение би могло да причини тежка и трудно поправима вреда за оспорващата, тъй като удържането на 100% от обезщетението я лишава напълно от средства за издръжка на две малки деца, сочи се нарушение на чл. 114, ал. 6 от КСО и принципа на съразмерност.

Административният орган, изпращайки преписката, не е взел отношение по направеното искане за спиране.

Административен съд - София - град, след като се запозна с искането за спиране на допуснатото

по закон предварително изпълнение на обжалвания индивидуален административен акт, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта: Решение № 1040-02-150/19.11.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – Б. е съобщено на оспорващата на 24.11.2025 г. видно от приложеното по делото известие за доставяне. Жалбата е подадена чрез административния орган на 01.12.2025 г., следователно е спазен срокът по чл. 118, ал. 1 от КСО. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, чието предварително изпълнение е допуснато по закон и същото подлежи на оспорване. Искането е подадено ведно с жалбата срещу Решение № 1040-02-150/19.11.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – Б., поради което направеното искане за спиране е процесуално допустимо.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

Съгласно чл. 118а, ал. 1 от КСО обжалването пред съда на решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, не спира изпълнението им, т.е. предварителното изпълнение на акта на директора на ТП на НОИ подлежи на предварително изпълнение по силата на цитираната правна норма. По силата на ал. 2 от цитираната разпоредба изпълнението може да бъде спряно от административния съд при условията по чл. 117а, ал. 2 и ал. 4 за решенията, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2 б. „в“ от КСО. В процесния случай не се касае за разпореждане по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „в“ от КСО, т.е. за разпореждане за събиране на сумите по ревизионните актове за начет. Пред Директора на ТП на НОИ е оспорено разпореждане по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО за прихващане на основание чл. 114, ал. 5 от КСО. Поради това приложима е общата разпоредба на чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК, а не тази на чл. 118а, ал. 2 КСО, препращаща към условията по чл. 117, ал. 2 и ал. 4 от КСО за спиране от административния орган на изпълнението на разпорежданията по чл. 114 от КСО съобразно предоставянето на обезпечение за главницата и лихвите.

Нормата на чл. 166, ал. 4 от АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона презюмира наличието на предпоставките, визирани в чл. 60, ал. 1 АПК, като за отмяната му се изисква настъпване на значителна или трудно поправима вреда за адресата, която се преценява от съда във всеки конкретен случай. Предпоставка за постановяване спиране на изпълнението е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващата е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспореното решение е основателно. В тежест на лицето, поискала спиране на предварителното изпълнение, е да докаже вероятността от настъпването на значителна или трудно поправима вреда, т.е. да установи наличието на противопоставим интерес на презюмирания обществен такъв. Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на акта, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното му изпълнение. Оспорващата следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техния вид и размер, с оглед преценката за значителността им. В молбата за спиране на изпълнението е посочено като мотив, че удържането в пълен размер на полагащото ѝ се обезщетение я лишава напълно от средства за издръжка на две малки деца. Това твърдение не е подкрепено с надлежни доказателства, поради което съдът не би могъл безусловно да приеме, че към настоящия момент

жалбоподателката е лишена от всякакви доходи. Оспорващата не сочи, че няма спестявания, имущество, респективно че не получава други доходи, включително и чрез които да погаси задължението си към ДОО. Липсват данни за имущественото състояние на С. П. Б., каква е числеността на домакинството, в което живее. За твърденията в искането, че ще остане без каквито и да е приходи, не са представени никакви доказателства.

Що се касае до довода на оспорващата, че е нарушена разпоредбата на чл. 114, ал. 6 от КСО, тези доводи са относими към основателността на жалбата срещу оспорения акт, не и към искането за спиране на изпълнението му. Следва да се посочи, че законосъобразността на оспореното решение е предмет на съдебната проверка за законосъобразност в основното производство и не може да бъде обсъждана от съда на този етап при произнасяне по искането за спиране на изпълнението, поради което наведените доводи в този смисъл са ирелевантни.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Решение № 1040-02-150/19.11.2025 г., издадено от Директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт (ТП на НОИ) - Б. е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното Административен съд София-град, Трето отделение, 16 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на С. П. Б. ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 1040-02-150 от 19.11.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – Б..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град, до Върховен административен съд на Република България.

Съдия: